

לְחֵבֶר הַפְּכִים

עַקֵּר הַשְּׁלוֹם הוּא לְחֵבֶר שְׁנֵי הַפְּכִים,
עַל-פִּי אֵל יִבְהַלֵּךְ רַעֲיוֹנֶיךָ אִם אַתָּה רוֹאֵה אִישׁ
אֶחָד שֶׁהוּא בְּהַפְּוֶה גָּמוּר מִדַּעְתְּךָ, וַיִּדְמָה לְךָ
שְׂאֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אִפֹּן לְהַחְזִיק בְּשְׁלוֹם עִמּוֹ,

וְכֵן כְּשֶׁאַתָּה רוֹאֵה שְׁנֵי אֲנָשִׁים שֶׁהֵם שְׁנֵי
הַפְּכִים מִמֶּשׁ, אֵל תֹּאמֶר שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם,

כִּי אֲדַרְבָּא, זֶהוּ עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַשְּׁלוֹם לְהַשְׁתַּדֵּל
שִׁיחֶיהָ שְׁלוֹם בֵּין שְׁנֵי הַפְּכִים. כְּמוֹ הַשֵּׁם
יִתְבַּרֵךְ שֶׁעוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו בֵּין
אִשׁ וּמַיִם שֶׁהֵם שְׁנֵי הַפְּכִים.

וְלִזְמוֹת לְשְׁלוֹם הוּא עַל-יְדֵי מְסִירוֹת נַפְשׁ עַל
קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְעַל-יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהַתְּפַלֵּל בְּכּוֹנֵה.

לְהִסְתַּכֵּל עַל הַסּוּף

עֵקֶר בְּרִיאַת הָאָדָם הוּא רַק בְּשִׁבִיל הַתְּכֵלִית
שֶׁהוּא שֶׁהוּא עֲלֵמָא דְאֵתִי (= עוֹלָם הַבָּא),
וְזֶה כָּל הַנְּחֻמָּה עַל כָּל הַצָּרוֹת וְהִיגוֹנוֹת
שֶׁסּוֹבֵל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם.

וְעַל-כֵּן צָרִיכִין לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכָל עֵת לְהַמְשִׁיךְ
שְׂמִיחָה עַל עֲצָמוֹ, וְהָעֵקֶר עַל-יְדֵי שְׂיִסְתֵּכֵל
עַל הַסּוּף שֶׁהוּא תְּכֵלִית עוֹלָם הַבָּא
שֶׁאֵז יִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

כִּי אֲפִלוּ הַפְּחוֹת שְׂבִישׁוּרָאֵל וְהַגְּרוּעֵ שְׂבִיגְרוּעִים
אֵין שְׂעוּבָה לְכָל נְעִימוֹת הַטּוֹב הַנִּפְלָא שְׂיִזְכָּה אָז.
וְעַל-יְדֵי זֶה יוֹכֵל לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ גַּם עֵתָה בְּכָל
מָה שְׂעוּבָה עָלָיו, עַד שְׂיִזְכָּה עַל-יְדֵי זֶה
לִיֵּצֵא מִן גְּלוּתוֹ וְיִזְכָּה לְכָל טוֹב.

נַחַר גְּרוֹנִי

166

סֵפֶר ר' נֶתָן: פַּעַם אַחַת הֵייתִי קוֹבֵל (=טוען)
לְפָנַי רַבֵּנוּ עַל עֲנִינִי, וְהֵייתִי אוֹמֵר
לְפָנָיו בְּדַרְךְ קַבְלָנָא (=טענה):
”יִגְעֵתִי בְקִרְאֵי נַחַר גְּרוֹנִי, כִּלּוֹ עֵינַי
מִיַּחַל לְאַלְקִי”, (כלומר: שהרגיש שמתפלל ולא נענה).

וְהָרִים יָדָיו מֵעַט וְאָמַר בְּלִשׁוֹן רַפָּה: ”אִם-כֵּן מַה
לַעֲשׂוֹת”, כִּלּוֹמַר כִּי בּוֹדֵאֵי אָסוּר לְהַרְהֵר
אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ וּבּוֹדֵאֵי צַדִּיק ה'.

אַחַר-כֵּן עָנָה וְאָמַר לִי הֲלֹא אִם דָּוִד הַמֶּלֶךְ
עָלִיו הַשָּׁלוֹם אָמַר ”יִגְעֵתִי בְקִרְאֵי נַחַר גְּרוֹנִי”
הֲיָה כַפְשׁוּטוֹ, שֶׁכָּבַר קָרָא כֹּל כֵּן עַד שֶׁהָיָה עֵיף
וַיִּגַע מִמֶּשׁ בְּקִרְאוֹ, וְנַחַר גְּרוֹנוֹ מִמֶּשׁ בַּפְּשִׁיטוֹת,
אָבַל אֶתְּהָלָה לְאֵל עֲדִין אֶתְּהָ בְכַחַךְ וְכו'.